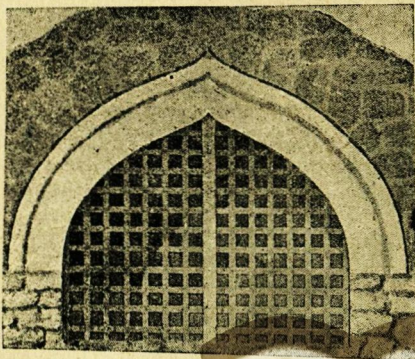

стени. Новото албанско село се нарекло Алванитохори — село на албанци.

За пръв път това село се споменува в 1595 година, като албанско поселище в записката на дубровнишкия търговец

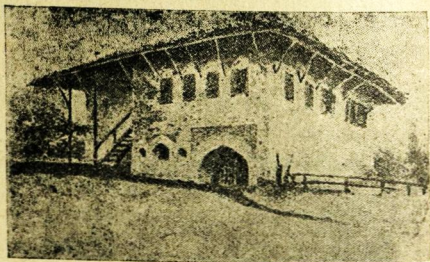
Фиг. 65. Врата от двора към избитъ в кжщата на Костанцалиевъ.

Павла Джоржичъ до Сигизмунда Батория. В тая записка се зазва, че около Търново имало нѣколко албански селища, които можели да извадятъ противъ турцитъ 1500 души превъзходно въоръжена конница. По-после в 1640 година, Софийскиятъ католически владика Богданъ, като идвалъ в Търново, намѣрилъ в Арбанаси 1000 кжщи и отбел-

лязалъ, че езикътъ на арбанасченитъ не билъ нито албански, нито влашки, но билъ гръцки.

В 1685 година, Никополскиятъ католически епископъ Ант. Стефани нарича Арбанаси — голѣмо и велико-лепно село на гърци и албанци, при което прибавя, че гърцитъ търговци отъ това село водѣли търговия съ Италия, Унгария, Полско и Русия.

Действително, на първо време следъ изселването си отъ Албания, арбанасченитъ се занимавали главно съ скотовѣдство — най-много съ търговия на добитъкъ (джелепчилъкъ); по-късно търговията имъ се разрастнала и уголѣмила: тѣ поти всички станали търговци и почнали да се занимаватъ съ широка и разнообраз-

Фиг. 66. Кжща в Арбанаси.

на търговия съ всичко, — не само в предѣлитъ на турската държава, но и вънъ отъ нея. Създали дори връзки в всички браншове на търговията, арбанасченитъ се заловили само съ търговия. Така десетина търговци закупили всичката бакърджийска стока отъ Търново и я разпродавали изъ турско; дълги кervани биволски коли, натоварени съ едечи отъ червишъ, лой, свѣщи, сапунъ, четина били откарвани в Цариградъ и Анадола и тамъ разпродавани. В Арбанаси